

PERIÒDIC POLITIC VERMELL

|| SALUT PÚBLICA || INTERESSOS POPULARS || ARTS Y LLETRAS ||

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona

— VENTA: 25 exemplars, 1 pesseta; Un número, 3 quartos. — Surt a llum los divendres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 8 rals trimestre; Extranjer, 16. —

INDUSTRIA LLANERA

De totes las industrias ab que ab tants justos títols s' honra la nostra ciutat, cap hi prospera tant ni hi es arribada a tant alt grau de perfecció com a la lanera.

Desde l'primer al darrer dels nostres conciudadans, desde la més humil marmangera a la més encopetada senyora, desde l'es ignorant jornaler fins al més il·lustrat capitalista, tots contribueixen ab tots los seus medis al desenrotllament de una industria que, monopolitzada en altre temps en una iglesia, tendeix a secularisarse a passos de gegant.

Las sonàmbulas van prenent a marxes dobles lo lloch que abans ocupavan los oracions a Sant Antoni y las novenas de la parroquia del Pi pera trobar lo perdut.

Hi ha senyora que te més fe en una tiradora de cartas que en la justicia pera descubrir qui son los que li han robat tal ó qual joya, tal ó qual cantut, y a fe que no li falta rahó, ateses las pocs vegades que en poder de la justicia cauhen los amichs de lo que no es seu.

Los que pateixen de mal donat, no tenen ja necessitat de acudir als exorcismes de la Iglesia pera curársel: tenen lo seu curandero especial en la Baixada de Vila de Còls.

Las bonicas y elegans feligresas de Sant Jaume ó la Mercè no tenen cap reparo en fer cridar a la curandera pera que las hi senty la crissipela ó las hi pary l'ifus, y las més catòlicas de nostras damas van sense l' més petit escrípol a ferse fer las cartas pera saber si l' seu amant las estima de debó, mentres lo seu marit las espera tranquil·lament a la porta repanxigut en lo fondo de luxosa carretela.

Fins los bolsistas tenen una sonàmbula especial, la senyora Pepa, que cada dia ls hi diu las alças y baixas que farà l' cambi aixís a plassa com al bolsí.

En una població que vol passar com a una de las més cultas y més il·lustradas de Europa, sembla extraño que la llana hi prosperi en tan gran escala. Moltes vegades, al considerar lo que en torn de nosaltres passa, creyem trobarnos entre mitj de aquellas grans ramadas de bestes que pasturan per los crms de Castilla, més aviat que entre gent racional.

No fa gayres dias donava Barcelona publicament las gracias a Sant Roch per habernos lliurat del cólera aquest any. Lo qual es una gravíssima acusació a aquest sant pe l' poch cuydado que l' any passat tingué en lliurararnos de aquella epidemia.

La meteix costum de fer cantar lo Te-Deum

cada vegada que se acaba alguna epidemia, implica la confessió de que es Deu qui nos la envia. Totes aquestas accions de gracias nos fan lo meteix efecte que si anant pe l' carrer trovessim un que 'ns trengué la cama de una garrutada, l' tinguessim de remercier per no habersel·l ocorregut trencarnos també l' cap.

Los mil y un ex-votos que cubreixen las parets de la Bona Nova, prouan que entre nosaltres encara hi ha la costum de atribuir a la Verge las curas que fan los metjes ó que fa sola la naturalesa.

No hi ha ningú que s' esllomi a Barcelona que no acudeixi desseguida al Sant Mauro de guix de la plassa del Padró, sant que l' cura instantàntament sense més que dirli l' nom del pacient, ni més ni menos que ho fa l' saluador ab las enretilladuras de las mulas.

Aqui no tenim cap necessitat de anar a trovar a Mr. Pasteur pera que 'ns curi l' mal de rabia. Qualsevol que hagi tingut la sort de naixer en la nit de Nadal te tant de poder com aquell sabi francès pera curarnos de tan terrible malaltia.

Los metjes poden tancar los llibres y anarsen a passej, porque entre nosaltres tot se cura ab novenas, oracions y ensalms, y allí ahont no hi arribin aquestos medis hi arribaran sempre los curanderos y las sonàmbulas.

Ni tan sols tenim que pendres la molestia de estudiar los medis de destruir la filoxera. Lo meteix Institut Agrícola Catala de Sant Isidro, en sa gran sabiduría, ha declarat que aquell microscòpic insecte era un cibatich del cel. Vingan rogativas y lletos: son lo millor sulfuro de carbonó.

Qué te donchs d' estrany que 'ls apostols hagin pres la nostra ciutat com una terra de promissió: Qué te de particular que s' hi reparixin públicament pe ls carrers, prospectes anunciant que en tal ó qual part se curan tota classe de malalties més ó menos sobrenaturals: 'No 'ns té ja l' catolicisme acostumat desde il·lachs sigles a aquesta mena de curacions! A qué ve donchs que certs periòdichs excitin als tribunals a perseguir als curanderos l'ischi: Quina diferencia hi ha entre aquestos y 'ls curanderos eclesiasticos! O es que volen que sols a justos tinguin lo privilegi de fer curas miraculosas!

Ja que tenim tanta llana just es que 'ns la esquilin. Qué més te que l' esquilador sigui apòstol ó capella, religiós ó seglar:

Lo nou tractat ab Inglaterra podrà arruinar la nostra industria cotonera, mes la lanera... ¡qué es cast! De llana 'n tenim pera omplirne tots los mercats del mon y cast be de franch.

No hi ha cap nació que en aquest ram de la industria 'ns pugui fer la competencia. ¡Explostem la llana y fora!

UN CONSPIRADOR

A LA FAMBA

—No ho sab: Avuy donem lo cop.
—Altra vegada?
—Qué vol dir altra vegada?
—Com fa ja dotze anys que cada dia 'm diu lo meters...

—(Oh! lo que es avuy li juro que va de bó.
—Y no tenen por de las foras que de tot arreu envia l' Govern! Perque jo cada dia veig que venen civils de Madrid, caballeria de Valencia, infanteria de Cadix...

—Millor, quants més n' arribin més n' hi haura ab nosaltres.
—Y ab qui contan pera fe l' cop?
—Ab tota la guarnició.

—Y l' poble, está també ab vostres!
—Ni ganas de que hi estigui. Al poble se li han de pagar sempre massa cars los pochos serveys que fa, porque sempre vol més de lo que se li vol donar; may se cansa de pidolar sembla que li hagi fet la boca un frare!

Drets individuals, drets de reunió y de associació, sufragi universal, y qué se jo quantas cosas més demana. Y encara que las hi donessin totes, no per aixó estaria content: sempre 'n demanaria més.

—Y 'ls militars que no demanen res!
—Los militars son més racionals. Farem generals a dos ó tres coronels y brigadiers als demes; donarem dos graus a tots los que se 'ns uneixen, desde subintin a comandant; farem subintinats a tots los sargentos, sargentos a tots los cabos, cabos a tots los soldats, y en paus. Perque l' militar no es com lo poble; aquell no treballa més que per amor a la llibertat...

—Si, sí, ja ho veig.
—Donchs ja ho sab. Demà 's despertará al soroll de las músicas de regiment que anirán tocant la Marsellesa pels carrers.

—Vol dir:
—Creguin. Demà podrà cridar per tot: Visca la República! Ah! m' oblidava de advertirli que tot lo que li acabo de dir es un secret: no 'n diré res a ningú, ni a la seva dona.

AL CAFÉ

—Que ha vingut aquell!
—No, no l' he vist.

—Donchs mira, hauria de anar algú a avisar-lo, perquè aquesta nit es lo cop.
 —Ja era hora!
 —Noy, un bon dinar fa de bon esperar, y, com diuen los castellans, nunca es tarde cuando llega.
 —De modo y manera que ja está tot arreglat.
 —Tot. Digasi que a la primera batallada de las dotze donarà Montjuich la senyal per medi de una canonada. Las Drossanas, la Ciutadela y la Barceloneta hi respondran desseguida. L'artilleria de Sant Agustí ocupará la plassa de Sant Jaume y l' Tibidabo, y la revolució y haurá fet sense tirar un cop de fusell.
 —Y las provincias com están?
 —Be, molt bé. Cadix y Sevilla son nostras. Cartagena y Badajoz no cal dirho. Lo Feroz, Figueras, Alicante y Madrid secundarán lo moviment. Las únicas guarnicions que no 'ns inspiren gaire confiança y podrían llenarho tot a perdre son las de Tortosa y Ciudad Rodrigo.
 —Y donchs, com vos atreviu a fer tes sense ellas?

—Ja veurás, noy, qui no s' arrisca, no 'n pisa. Algun albur havem de deixar a las perduas.
 —Que vols que 't digui? ja...
 —Vaja, deixat de rahons y ves a avisar a aquell que tó sabs. Digali que l coronel M., lo comandant X. y l sargento Z. seran a tres quartz de dotze de la nit devant de la barraca de refrescos del carrer de Sant Pau, que no hi tali.
 —Li diré. Y nosaltres ahont nos trobarem?
 —No ho sé, noy. Jo encara tinc molt feyna. Ara me'n vaiga escriure la proclama que demà se ha de enganchar ab pastetas a las cantonadas.
 —Més si 't necessari, (ahont te trobare?)
 —En lo lloch de més perill.

AL CARRER D' EN SOCIÀ

—Vigilant, vigilant!
 —Voy!
 —Obrim la porta d' aquesta estaleta.
 —Home, jo no 't conch a vostre com a vehi d' aquesta casa. (Ahont va?)
 —Al quart pis, segona porta.
 —Bueno, més a qui demana?
 —A Don Geroni Nucllantias, que li haig de donar un recado urgent.
 —Aixis callo. (Vol que l' esperi?)
 —No cal.
 —Donchs engui aquesta cerilla pera pujar la escala.
 —Moltas gracias. Bona nit.
 —Tilin! ilin! ililinin!
 —Qui es que mou aquest escàndol? (Que hi ha foch a la estaleta?)
 —Obri, Don Geroni, so jo!
 —¡Tu! A aquestas horas! (Que hi ha alguna novetat a casa seva. (Que s' ha mort ton pare?) (Que han de combregar a ta mare?) (Digasi, explica!) (Treume la angunia del cos!)
 —No senyor, no es res de tot aixó. Tanqui la porta. Aixis. Es que aquesta nit donem lo cop.
 —Y que tinc jo que veure ab lo cop?
 —Vosté res, y precisament per aixó es per lo que vinch a molestarlo.
 —Cada vegada te entench menos. Si no te explicas...
 —Primer seguí. Ja veurá, com li he dit, aquesta nit se dona 'l cop, y com que jo soch un dels principals compromesos...
 —¡Tu! quan jo dich que 'l jovent d' avuy está perdut!...
 —Y no tinc molta confiança en lo moviment, perquè las guarnicions de Ciudad Rodrigo y de Tortosa encara no s' hi han adherit, vinch a demanarli que 'm deixi dormir aquí, per si 'l cop anés malament, precisament perquè com vostre no te res que veurehi, me buscaran per tot menos a casa seva.
 —Mira, noy, que jo soch un home pacífich y no vull compromisos.
 —Compromis cap. Si demà al dematí sentim tocar la Marsellesa, surto y m' hauré portat com un héroe. Si 'l cop ha anat malament, surt vosté, me porta un passaport per la Xina, y toco soleta.

—Si tu m' asseguras que no m' has de comprometre!
 —Vol callar!
 —Bueno, donchs, tirat demunt d' aquest filit

y fins demá; pero no vals tu 'l susto que m' has fet passar.
 AL ENDEMÀ A LA NIT. — A LA BAMBOLA
 —Estiga bo.
 —Escóhi, y 'l cop que va dirme que s' havia de donar ahont?
 —Calli, home. Com a derrera hora vam rebre 'l parte de que las guarnicions de Ciudad Rodrigo y de Tortosa no volian secundar lo moviment... vam tenir que deixarho corre.
 —Y donchs ara, qué farán?
 —Obi lo cop no está mes que aplassat. De aquí dos ó tres dias ja ho sentirá a dir.
 —Vol dir?
 —No m' entretinch, perquè com tota la nit he tingut de corre pera desfer los preparatius que teniam fets, tinc una son que no hi veig. Bona nit tingui.

INCONSECUENCIA

Per probar que aquella gent que va negra y la faran doncs fum en lloch de fum y ex sola bona aparentment; Poig predicar lo cert siné que'm mos la practica, vull conserlar una mica de doctrina del embut.
 Basta que crequi 'l veig (per no ferho d' altres variats de las coses necessaries, segons diuen, per 'n al cel.
 Tingueu EE. creguet a cegas, no dubteu de cap motes!
 —Donchs per que tenim criteri?
 —Perque si, no me'n queix bregas.
 Y la que actú 'm velen convenceu, si per cas tincen lo en re, es en que Carlos xxi, tant n' deuen te de vance.

No perdeu mai la ESPERANSA (siempre diuen) d' anar al cel, porque deu te 'l que de nos y de perdonar no 's cança. Y aixis conchate d' aixó, esperes ab molt desfici torna a veure 'l Sant Ofici, lo torment... la Inquisicio.

Practicant la CARTA T mestre que se purifica. Si la fan, de mica en mica ajudem la humanitat.
 Está bé, pero després nos surten d'ix ab la treca que lo diabolino 'm pensa pera 'l papa, que está prou.

BONAS OBRAS sobre tu, ¡huelten aixó! ¡queixen nomans! Qui no ha re, me'ns ha germans, entrar en la cel no pot.
 Així sí, d' obras ja 's fan y ab loto molt sorprendent; una Iglesia... algun consent... mes las bonas, ¡hont seran!

Y lo que es sempre es estat, que 'l motes en vers que en prosa, preclar es una cosa y altra cosa es un altre blat.

F. PORTOLA

Los paletas de Barcelona s' han declarat en huelga demanant vuyt horas diarias de treball. Quan ja havian guanyat en varias obras y tot feya preveure un h favorable als obrers, la explosió d' una bomba en una reunió dels amos, causant varias desgracias, ha vingut a malograr los esforços dels fills del treball, puig 'l esperit de classe portará represalias que no s' reduhirán a castigar als criminals, sino a considerar com responsables del acte a tots los paletas, ó al menos als huelguistas.
 Nosaltres, que abominem lo crim siga com vulga que s' cometi, no podem per menos de d'ódrns de que no s' estudiin mellor las causas que produheixen aquestos repugnants fets, que may son deguts a una classe, sino a una ma criminal, despitosa las mes de las vegadas de rencorosas venjanças personals.

La Renaixensa se enlata ab El Imparcial perquè aquest diu que las antigas institucions

catolanas serian un retrocés. La Renaixensa trova que 'n ella li vindrian molt be, y nosaltres crevem que fins li vindria massa amplex.
 (Quan nos agrada veure al diari del carrer d' en Xukla ab tres brassos, un conceller en cap, y l' ampla gramalla de domasch carmesit!

Ha sigut denunciat El Alabar-bero de Sevilla per la publicació d' un article titolat La reina enferma.
 Vaja, lo meteix que ab lo difunt.

Los periodistas italians a Barcelona han vist fabricas, tallers, projectes d' exposicions, de monuments, etc.
 A Madrid los obsequian ab cant flamench, toros, circo hipódromo, y ab funcions reservadas per homens sols.

Pera major llohimet dels obsequis, fins se han demanat telegrámicament a Sevilla mitja dotzena de gitanas.
 Y encara diran que a Madrid no son protectionistas.
 Aquí tenen una mostra de la seva protecció als productes nacionals.

A Manresa s' han posat uns reims enmatznats prop d' una escola de noys, ab la intenció que pot suposarse.
 Pera abundar molt los cafes a Manresa? No ho sabem; mes si 'ns consta que hi abundan bastant los jesuitas y 'ls frares.
 Donchs ja está dit tot.

No hi ha ningú tan de broma com los reys. Lo difunt Lluís II de Baviera va despedir lo seu cambre, que era ros com a bon aleman, dihent que no volia tornar a veure may mes aquella casa.
 Y, efectivament, cansat de no trovarne cap que 'l servis tan be com ell, lo torna a pendre a son servey, mes... pintat de negre!

Acte seguit al destronament del rey de Bulgaria s' forma a Sofia una regencia trina composta de Zankoff, Gorceff y l' bisbe metropolita.
 Triunfants los partidaris del rey por un moment destronat, lo consell de guerra ha condemnat a mort als dos primers, y a presó perpetua al bisbe.

En punt a igualtat devant la lley, los búlgars están al nivell de las nacions mes avansadas d' Europa. Cap d' ellas s' atrevex ab los unguits del Senyor.
 Y no es que nosaltres siguem partidaris de la pena de mort, mes, (per que aquestas deferencias a favor dels bisbes?)

Mister Harris, famos negociant anglés, que era a Paris l' any 1789, época en que s' va firmar lo tractat de comerç entre la nació vehina y la Inglaterra, deya molt seriament als francesos:

—Crech que ab aquest tractat, la Fransa no hi perdria anyalment mes que un milió de lliuras esterlinas durant los primers vintycinch ó trenta anys, y que després la balansa s' equilibrara.

No hi haurá algun anglés que 'ns digui quan ha de perdre España ab lo nou tractat ab Inglaterra. Be es veritat que aquí 'ls vintycinch milions de duros los hi podrem perdre 'l primer any, mes lo segon y 'ls altres los quedariam a deure. (Estem ja tant fets a no pagar!...)

El Globo en son número 3,951, diu democrática a La Renaixensa. (Quina heretija!)
 Be diu l' orga del atigot que 'ls madrilenys no concixen gens ni mica a Barcelona.

M' escamo.
 En un periódich de Madrid trobo la estupenda noticia de que 's patrocinia per alguns personatjes la idea de casar a la actual regenta d' Espanya ab en Jaumet, lo fill del rey del As d' oros y de las hungaras de contrabando.
 Y no es aquesta sola la noticia de més bombo y campanillas.
 També contan que 'l Papa, en son afany de unir del tot las duas ramas borbónicas d' Espanya, no tora estrany que, si aixis convingués, detés al mateix Carlets en persona (ó en lo que siga) en disposició de casarse ab la regenta, per

medi de decretar lo divorci ab sa actual muller la Margeridoja.
 ¡Prou! Aquestes notícies son capassas de fer caure en bassa al home més fort de la terra.
 Com se coneix que la política esta morta i que convenen cops de sensació pera revifarla!

Los partidaris d' en Romero Robledo tatzan a n' en Moret de vigilar en los descubriments de plans revolucionaris.
 No 's falta rabó.
 En Romero, en aixó de descubrir conspiracions, n' es mestre.
 Que ho digui sino lo del carrer de la Fresa, de Liria, aequil celebre esquitj de robó en que tan tirar los liadres pe'l balcó, etc., etc.
 Y ara está gelós de la competència d' en Moret.

Lo governador de Madrid ha enviat una circular electoral en que promet lo de tots sos antecessors: neutralitat en las eleccions.
 Y no obstant, las próximas eleccions serán com totes.
 Igual en promesas que en fetes.

Lo rey destronat de Bulgaria, han tornat a tronarlo per una contra revolució guanyada ab tanta ó mes facilitat de la que 'l destroná.
 Alexandre ha dubtat molt en tornar a ocupar son trono, tement tal volta que 'l dia que tornin a buscarli las pessigoillas los conspiradors partidaris de Russia, ho farán de tal modo, que 'l deixaran en estat de no tornar a ser rey ni res que s'hi assembli.
 Per ara la política inglesa está d'alta, y Russia ha quedat tocant lo violón de la manera més desastrosa que podia esperarse.
 En la qüestió d'Orient s'hi fa en aquestos moments un compás d'espera.

Per certes cosas de Xina, la Fransa ha trencat sas bonas relacions ab lo papa.
 Aixó será que 'ls francesos se preparan a no veures enganyats com uns xinos.

A LA TRAMONTANA

Fa sis anys que saps bufant contra 'l fer absolutisme sis anys, que ab molt d'heroiame los necis vas encombrant.
 Ab tals furientas ventadas la Espanya vols netejar, y per tot solo donar las cartas encombradas.
 Ab la furia d'un volcá, arroscas al abisme 'l hipòcrit bandlerisme que 'ns voldrá encausar.
 Per la Libertat nasqueres y per ella moriras, y á cada buf alarás de gloria novas banderas.
 Es ta furia incontrastable y fura abasta 'la caps vils dels mos que están trenquils per que 's trochen despreciables.
 Entona un quen tendrás a gularar lo retrocés, lo castro empeny del Progrés per que així a qui 'ns trabeixi.
 Nufa sempre ab energia per tot lo indret del món, y neticia 'la flocha que son casó d'impuresa y felesia.
 Del avens lo exornichs encerra per temps etero; respecta tot lo modern y crima 'la idios anticha.
 Neticia la societat dels focos de corrupció, y portans la situació que 'ns treni la Libertat.
 Puig si pots ab buf glacial del món encombrar la calera, no 'l vindrà més al darrera ab son fuet lo lícel.

JUANITO CATALÁ

Lo bisbe de Vich diu en una soflama d'iglesia que 's que han comprat bens del clero no son dignes de rebre cap sagrament.
 Me sembla que 'l bisbe 'ns enganya.

Un barrer de teula m'hi jugo que ell desitja confirmaros.
 Y si no ho fa es per temor a la penfencia que podrian tornarli.

Pe 'ls ancionats a recopilar hassanyas de votans, ella va la següent carta:

Tarragona, 21 Agost de 1880

Se, Director de la TRAMONTANA.
 Un fet verdaderament escandalós y fins a 'l més antihumanitari, hagué lloch en aquesta ciutat dits enerra.
 Molt un dels professors de la escola llatina, y ab lo pretext de que no havia rebut los sagraments, se nega lo rector de la parroquia á autoritzar son enterrament en lo cementeri sagrat.
 Los parents y amichs del difunt acudiren á las autoritats civils y administratives sollicitant un lloch per enterrarlo ab la deguda decencia, mas solo lograren fer vistes de casa 'l Comandador, que 'l Rector y de aquete á casa 'l Comandador, sense obtenir una resposta ferma y satisfactoria.
 Entra tant transcurrien los hores y 'l cadáver seguía sense enterrar.
 Després de moltes anades y vingudes, y tenir que aguantar certa desfogonada de la gent de votans, ablo negociem lo permís per enterrar al difunt en un lloch del cementeri, bastant aforat, y mas propi para faltar que para guardar votns honrosos.
 —Determinem —digué lo controlador á lo comissari que gestionaba 'l enterrament,— poden col·locarlo aquí, y quan s'obrenge 'l permís del Sr. Arquebisbe, passará al lloch destinat als eclesiastics.
 La promesa feta assaonada al enterrament fou general, una infidèl per contrastrar las rebudas dils que 'l visitan catòlics y cristians, y 'l cadáver quedá enterradat y tret de qualsevol manera en un petit túnel, que en pocs hores cubria la caixa.
 A quantos consideracions se presta la intemperant condició de aquete enterrament.
 Si lo difunt, encara que hagués sigut llatín i llure pensador, hagués pogut disposar d'una quantia digna para ferse cantar lo greg que s'hi a pagar de no haver pogut rebre los sagraments 'l hagués sigut fer des ones quantias masses, y ab un lloch d'enterrament convenient se hagués pogut acomodar per una quantia capítana, de veure que no 'l hauria faltat la terra sagrada y se 'l hauria enterrat com correspon.
 Ex veritat també que no tenim, per desgracia, un lloch á propi per dinar sepultura als cases que no pertanyen al catolicisme, y en aqueles parts d'enterrament se s'enterra que s'enterra ab indiferencia escort assumpta que es de bastante importancia, pero aixó no disculpa 'l odi y tenor ab que son mirats los que moren fora d'aquesta religió, per que tenen lo deber de cumplir el seu de la Hetra las doctrinas que predicen. Desgracia los mos que estimamos á tots los homes com á caridaders germans.
 Dech advertir de pas, que en lo lloch destinat als eclesiastics, no hi ha 'l cadaver d'una persona molt important y de grans capitals, que se sotica en la gavra temp en aquesta ciutat.
 L'enterrament de la referida persona se feu ab tot pompa y van assistir una multitud de capellans y canes de 'a dignes mases per l'anima de aquell que morí d'un arrevat inesperat y quin cas decencia en un lloch distingit del cementeri sagrat.
 Prencm nota y guardem los datos per quen cosings.

MAYARRAS

Segons El Difunt lo director de las monjas del convent de las Mínimas, de aquesta capital, ha fet secuestrar á una jove, sense que 'n sapigués res sa mare, y joh, colmo de la previsió 'l ha fet depositar á casa de un senyor canonge de la nostra catedral.
 Aixó sí que es posar la carn en la gola del lleó!
 Fins ara 'ls capellans premian las fillas á sas mares pera ficarlas en convents, ab lo qual á lo menos cubrian las apariencias, mes ponderlas pera depositarlas en poder de canonges!
 Es lo únic que 'ns faltava veure.

Prop de Chantero hi ha una jove que diu que te 'l esperit de un capella dintre del cos.
 Y no hi ha qui 'l tregui aquest mal esperit!
 En lo carrer de la Palma, n.º 8, botiga, de aquesta ciutat, se hi ha establert una fabrica de curacions miraculosas al en gros.
 Ja 'ns agrada.
 Aixís pots ferán la competència á las rocas de Santa Rita, al argas del pou de Montesión, als cordons de Santa Agna y á altrav moltes miraclerías de las iglesias de nostra il·lustrada ciutat.

La apertura de aquesta botiga ha coincidit casi be ab la quebra de un magatzem de miraclería que tres apóstols tenian en lo carrer de Urgell, n.º 48.
 Sembla que aquestos apóstols y lo seu secretari se troban en poder de la Justicia, acusats de estafes.
 Si la Justicia 's prengués lo treball de ficarse per algunas de nostras iglesias, quantos estafas

hi trobarian per 'l estil de las de aquestos apóstols!

Alguns devots de Granollers suposan que á la Maré de Deu d'Agost de San Francisco li ha sortit una llaga á la esquena de tan greu, y li han fet entre tots un massís de regalo.
 Pensant piadosament, suposo que per la conlloció de la prenda han tingut d'afeytarse 'l castell.

CANTARELLAS

A la porta d'un palau abans enterra la vírgene, hi veig seure un pobre vell que 's moria de miseria.
 Diguets diuhen los homes al veure dils costuras, y de los pocsos consideren com orgull lo dignitat.
 Hi ha coses que no 's compranen ni s'explican en la mort; á que 'l honor no 's té mos el obsequi sempre d'honora.
 ¿Quants y quantos podríem á dirnos que 'l honor és un massís de regala!
 En lo camí del ferroc hi ha una portalla en baixa, que unguo grega per ella, com no siga arribant.

CALATZ

XARADA-CONVERSA

—Mira qu'il he comprat, Pasqual, pera ferli ha dia y tres, una botica total per tres pessetas no més.—
 —Carama, que es prima quart, —¿Primeral? si es regalada.
 Y es que encara que 'l han donada per que 'la era molt feta.
 —Y 'n vull veure 'l has comprat!
 —No lo vull dirho altra vegada.
 E. Sala

XARADA

Que mentes sabe, de segil, he un promem en frances duns regada, articlo poteroso es feta.
 Si ab lo que has dit no has entés la xarada, y lloch de di que es alimem 'l ha dos tres que 'n agrada molt á mi.
 CALATO

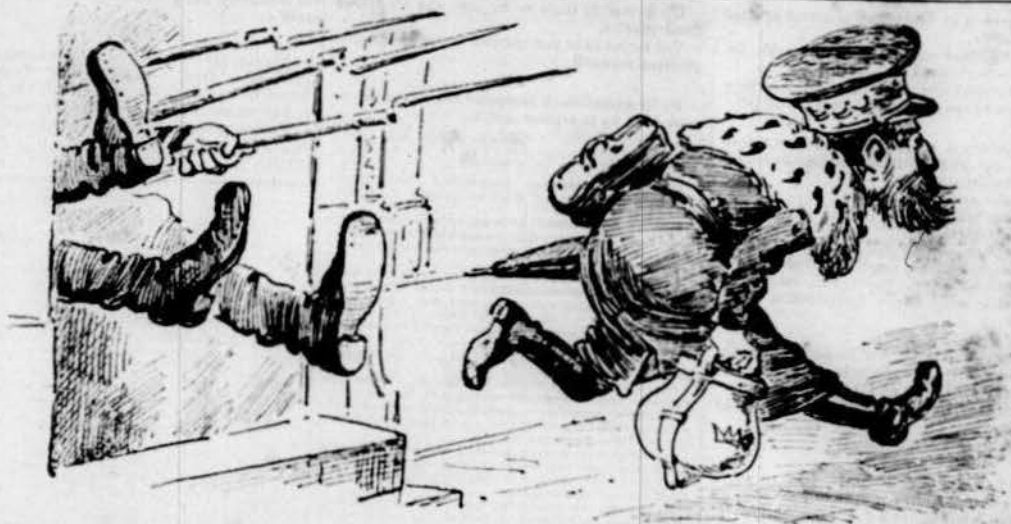
LOGOGRIPO NUMERICH

1 2 3 4 5 6 7 8 9 — Nom d'home.
 4 2 3 6 6 7 8 2 — Nom de dona.
 1 2 3 4 5 6 8 — Nom de dona.
 1 2 3 7 8 9 — Lo que 's fa per mar.
 6 7 4 3 0 — Nom d'un teatro.
 4 0 9 7 — Una botica.
 2 5 0 — Lo que no 's troba.
 8 0 — Negoció.
 4 — Una vocal.
 Nas de Tolora

GEROGLIFICH

 X
 100
 T L L I I I I I I I I I
 T L L I I S M

SOLUCIONS
 Á LAS CANONAS DEL NÚMERO PASAT
 Xaradas — Tot de Copla
 Anagrama — Tapel Pateu Apit. Pita.
 Geroglifich — Per sistella los sistelús.
 Propieta LA ACADEMIA, Ende de la Universitat, 5, Barcelona

Diuen que gat escaldat
 ab aygua tebia 'n té prou;
 y aquest rey està escamat
 tement que ab bona amistat
 me li fassin un cap nou.